

Brøst. Jeg formoder, at det ærebe Fleertal ved Udtrykket „Kirken“ har meent Geistligheden, men det forekommer mig at være temmelig utvivlsomt, hvorledes en Udtalelse fra Danmarks Geistlighed i Henseende til de her omhandlede Spørgsmaal vil komme til at see ud. Jeg troer, at Fleertallet af Geistligheden — og dert er jeg bleven styrket ved de Adresse og Erklæringer, som fra Geistlige ere indkomne til Rigsdagen i nærværende Sag — vil erklære sig bestemt imod store Forandringer i det Bestaaende. Jeg troer, at Geistlighedens Fleertal vil værge sig imod, at der bliver foretaget nye Forsøg, af Frygt for, at de skulle føre til Splid og Uenighed i Følgekirken og maaskee til dens Opløsning, og jeg troer, at man derved vil oversee, at, dersom den nuværende Tilstand i Følgekirken bliver ved gjennem en længere Arrække, maa den just føre til Følgekirkens Opløsning. Er denne min Ansættelse nu rigtig, saa er det for mit Bedkommende meget let at stemme i nærværende Sag. Jeg vil stemme for Lovudkastets Forkastelse; jeg vil søge at opretholde den nuværende Tilstand, thi derved ville Fordringerne om en Forandring i Kirken, forjaaviddt en Trang dertil virkelig er tilstede og er kraftigt tilstede, gjøre sig gjældende med steds forøget og fornøjet Styrke; de ville gjentage sig hyppigere og hyppigere, og Følgen deraf vil blive, at man maa stride til Reformer og ikke kan nøies med at sætte en Kap paa snart her og snart hist. Jeg deler i saa Henseende ikke den Frygt, som blev udtalt af et æret Medlem her ligeoverfor (Forchhammer), for, at Sagens Afvisning nu skulde føre til en saadan Optræden af en Deel af Følgekirken som den, han antydede. Jeg troer, at denne Deel af Følgekirken vil vente med Taalmodighed i nogle Aar endnu og see, hvad Virkningen vil blive af dens gjentagne Opfordringer til Reformer. Dersom det skulde vise sig, at slige Forandringer om Forandringer og Reformer i Følgekirken ikke komme frem og ikke ville gjøre sig gjældende, da beviser dette efter min Mening ikke, at der ikke er Mangel og Brøst tilstede i Følgekirken, men saa beviser det desværre, at der ikke føles nogen rigtig Trang til Forandringer deri. Det ligger i den menneskelige Natur, at man glæder sig,

naar Tiden viser, at de Paastande, som man har fremsat, have været rigtige, og velbegrundede, men de ærebe Medlemmer, som have fremsat den Paastand, at der ikke findes en saadan Trang, troer jeg ikke ville have Grund til at glæde sig, men snarere til at sørge, om deres Paastand viser sig at være rigtig, thi, naar Folket kan føle sig tilfredsstillt ved den nuværende Ordning, da beviser det, at der ikke er nogen sand og christelig Aand i Folket, at der ikke er den Aand, som jeg troer alene kan virke til at fremkalde det, som man fra alle Sider synes at sætte saa megen Priis paa, nemlig at det danske Folk skal blive bestaaende som et frit og selvstændigt Folk; thi den Aand vækkes ikke ved almindelig Rekruttbannelse eller ved Skytteforeninger eller Gynastikforeninger eller ved Baabensøvelser i Skolerne.

Det er mig, som ansørt, ganske klart, hvorledes jeg maa stemme. Jeg vil stemme imod Udvalgets Mindretalsforslag, men jeg kan stemme for dets Fleertalsforslag, thi derved naaer jeg det Formaal, som jeg har sat mig, men jeg stemmer ingenlunde derfor, fordi jeg tiltræder Fleertallets i Udvalgsbetænkningen fremsatte Ansættelser.

Vindesbøll: Det blev af den ærebe Ake Landsthingsmand for 7de Kreds (Forchhammer) lagt Udvalget til Vast, at det ikke havde indladt sig paa Sagens Realitet. Naar der bliver nedsat et Udvalg, antager man i Almindelighed, at man deri kan finde de forskellige Meninger i Thinget repræsenterede, og det troede jeg ogsaa, da vi traadte sammen. Det viste sig, at der var to modsatte Meninger, der gjorde sig gjældende, og vi maatte dele os i et Fleertal og et Mindretal, og disse to, skjøndt uenige, kom dog overeens om, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa, ikke var brugeligt. Man maatte vel, om ikke af anden Grund, saa af den Grund, at den høitærende Minister havde erklæret, at han paa ingen Maade kunde modtage det, komme til det Resultat, at det vilde være forgjæves at arbejde videre eller at tænke paa at tage dette Forslags Sag. Der syntes derhos at være Grund for Udvalget til ikke at indlade sig paa Realiteten af dette Forslag, fordi man antog, at der i det